კვირა 13 იანვარი 1908 წ.

ისარი

წელიწადი მეორე — № 11

გაზეთი «ისარი» ერთის წლით ღირს 1 მან., ნახევარი წლით—4 მან., ერთის თვით—90 კაპ. გაზეთს გამოწერა შეიძლება ყოველ თვის პირველ რიცხვებში.

განცხადების ფასი: რვეულებრივი ხტრიქონი პირველ გვერდზე ჩეტოთთ ღირს 15 კაპ.; უკანასკნელზე—10 კაპ., სამკლავიანი განცხადების დაბეჭდვა პირველ გვერდზე თითოეულ სადამეს 5 საათამდე ღირს 3 მან., ხუთი საათის შემდეგ—მეტი.

ზელის მიწერა და დასაბეჭდი განცხადებები მიიღება «ისრის» რედაქციაში და კანტორაში ყოველ დღე, კვირა-უქმეების გარდა, დილის 9 საათიდან ნაშუადღევის 4 საათამდე.

აუარებელი საქონლის ფასები დაკლებულია 20%-დან 60%-მდე. **10 იანვრიდან** აუარებელი საქონლის ფასები დაკლებულია 20%-დან 60%-მდე.

(ვოლოვინის ბოლს., სახაზინო თეატრის მიმლებლად, «ბოიარსკია» სასტუმროს პირდაპირ, სახლი სტეფანოვისა)

დანიშნულია განსაკუთრებული იაფობა; ამასთან ერთად ყველა განყოფილებიდან თავმოყრილია სეზონის აუარებელი დარჩენილი საქონელი, რომელიც სოლრად იფიდან გიიყიდება.

10 იანვრიდან 10 თებერვლამდე

დღემდე უნახავი **იაფობა** **დღემდე უნახავი**

ყველა საქონლის ნამდვილი ფასს დაკლდება მანეთიდან 20%—60%. გასასყიდად მიღებულია აუარებელი შალეულობა, ფერადი ბამბაზია, სარატოკის სარპინკა, ტოლი, სუფრა-სალფეტკი, ფერადი სუფრის საფარი. სპბნები საზამთრო და საზაფხულო, დამზადებული საკვალი ქალისა და ვაჟისა. ჩუქჩეხი. შალეს და ნაქსოვი ხელსახიცები. ტულის ფარდები.

იაფობა მოხდება შემდეგ დღეებში

10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 28, 29, 30 და 31 იანვარს და 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8 და 9 თებერვალს.

აუარებელ საქონლის ფასები დაკლებულია 20%-დან 60%-დე. | იაფობის შემდეგ იარიოსლავეს მაღაზია დროებით დაიკეტება. | აუარებელ საქონლის ფასები დაკლებულია 20%-დან 60%-დე.

ᲨᲔᲛᲘᲡ ᲡᲐᲤᲧᲝᲑᲘ

ზ. ა. ვარხიმაშვილისა და ნ. ი. ჭრელაშვილისა.

ვაკეზალი, ანდრეევის ქუჩა, № 87.

რადგან განვიზრახეთ მარტის პირველ რიცხვიდან ჩვენი შეშის საწყობის სხვა ადგილზედ გადატანა და რადგან შეშის გადატანის, მის ხელ-ახლა დაწყობას და სხვა ამ[illegible] ზედ-მეტი ხარჯი უნდა, ამისათვის გადავწყვიტეთ ზედ მეტ ხარჯის თავიდან ასაცილებლად **ის დიდ-ძალი შეშა,** რომელიც-ამ ეამად საწყობშია, გავყიდოთ **ᲓᲐᲙᲚᲔᲑᲣᲚ ᲤᲐᲡᲔᲑᲨᲘ.**

შეშა საკეთილსო ხარისხისაა, ხმელი და მშრალი; აგრეთვე საწყობს ᲰᲐᲧᲕᲐ საკეთარი პოვოსკები, რომლებითაც ვაკისრულობთ შეშის შინ მიტანას და დაწყობას მყოველელის სურვილისამებრ.

აღვნიშნავთ აგრეთვე, რომ შეშის საწყობის **მეორე განყოფილება** არის დიდი მთავრის ქუჩაზედ, კონტროლონი პალატის გვერდით. (3—1—2)

ᲡᲐᲛᲘᲙᲣᲠᲜᲐᲚᲝ

სპეციალისტ სამხედრო ექიმების გარეგან მოსახილველ ავადმყოფობათა ფასი ᲩᲐᲬᲔᲠᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ 50 კაპ.

ვანკის დიდი ქუჩა, № 3. ალექსანდრეს ბაღის მაღლობლად.

ტელეფონი № 481.

ავადმყოფთა მიღება 11-დან 5 საათამდე.

რეგენტი—შინაგანი სნეულ. კვირა 3—4 ს.

რადიუმი—ანისა, ვენ., ციფილ. ყოველ დღე 1½—3 საათ.

ᲐᲜᲐᲚᲘᲖᲘ—ურინისა, ყელ. და ცხვირ. ყოველ დღე 4—5 საათამდე.

ᲥᲘᲠᲣᲠᲒᲘᲐ—ბავშ. შინ. ყოველ დღე 1—12 ს.

ᲛᲐᲛᲐᲚᲝᲒᲘᲐ—ქირურგ. ყოველ დღე 4—5 ს.

ᲨᲠᲔᲛᲐ—ურინისა, ყელ., ცხვ. ყოველ დღე 12½—1½ ს. სამშაბ. და პარასკ. გარდა.

ᲝᲠᲗᲝᲞᲔᲓᲘᲐ—ქალ. ავად., ორშაბ., ოთხშ. პარასკ. კვირა 1—2 ს.

ᲨᲘᲜᲐᲒᲜᲐ—შინაგ. ᲰᲘᲪᲝᲜᲘᲐ ყოველ დღე 4—5 ს.

ᲥᲘᲠᲣᲠᲒᲘᲐ—შინაგ. ყოველ დღე 11½—1½ საათ.

ᲐᲜᲐᲚᲘᲖᲘ—ქალთა ავად. ყოველ დღე 4—5 ს.

ᲩᲕᲔᲣᲚᲔᲑᲘᲡ—ნერვ., სულიერ., ელექტრ. ყოველ დღე 4—5 ს.

ᲥᲘᲠᲣᲠᲒᲘᲐ—ქირურგ. ყოველ დღე 2—3 ს.

ᲨᲘᲜᲐᲒᲜᲐ—ქალ., ბავშ. ყოველ 1—2 ს.

ᲜᲔᲕᲠᲝᲚᲝᲒᲘᲐ—ტბილისა, ყოველ დღე 10—12 და 3—5 ს.

ᲙᲝᲜᲘᲡᲢᲘᲜᲘᲐ—მასსაჟი, ყოველ დ. 12—4 ს.

ᲑᲐᲥᲢᲔᲠᲘᲝᲚᲝᲒᲘᲐ — **ᲩᲐᲠᲬᲧᲚᲘᲡ** — ᲙᲚᲘᲜᲘᲙᲣᲠᲘ ᲐᲜᲐᲚᲘᲖᲘ.

კონსულტაცია, მასაჟი, ყვავილის აცრა, ოპერაცია, ანალიზი, ᲰᲘᲜᲗᲠᲘ, ᲥᲘᲜᲘᲜᲘᲡ და ᲨᲘᲜᲐᲡᲐᲮᲣᲠᲘᲡ გასინჯვა შეფასებამები. (100—5.—85)

ᲡᲐᲐᲠᲒᲘᲡᲨᲝᲑᲘᲡ ᲗᲔᲐᲢᲠᲘ

სამშაბათს, 15 იანვარს, 1908 წ., **მამა დავითის ᲥᲐᲚᲗᲐ ᲨᲝᲜᲘᲡ** სასარგებლოდ გეიმართება წარმოდგენა ოთხ ენაზე.

სიმსურად: **„ᲙᲘᲪᲜᲐ“**

კომედია-ფეერია 1 მოქ., თხზ. ტ. დე-ბანვილისა, თარგ. ა. არმენინისა.

მონაწილეობას იღებენ: ქ-ნი დურიან-არმენიანი და ბ-ნი არმენიანი.

ᲤᲠᲐᲜᲒᲣᲚᲐᲓ:

„ᲫᲛᲠᲘᲡ ᲒᲔᲓᲜᲘᲔᲠᲔᲑᲐ“

პიესა კაიიეე და რობერტ დე-ფლერისა.

მონაწ. იღ.: კ. ვ. ნ. ᲯᲐᲛᲑᲐᲙᲣᲠ-ᲛᲝᲠᲗᲔᲚᲘᲐᲜᲘ, თავ. ვ. ვ. ᲑᲐᲠᲘᲐᲢᲘᲜᲘᲡᲘᲜᲘ, ა. არმენინი, თავ. გ. ა. ᲑᲐᲒᲠᲘᲐᲢᲘᲜᲘ-ᲛᲝᲠᲗᲝᲜᲘᲡᲘᲜᲘ და ს. ᲐᲜᲓᲠᲔᲔᲕᲘ.

ᲥᲐᲠᲗᲣᲚᲐᲓ:

„ᲡᲐᲪᲘᲛᲝᲡ ᲔᲠᲗᲘᲐ ᲛᲨᲕᲔᲠᲘᲐ ᲡᲔᲠᲘᲐ“

პიესა გ. სუნდეფეანესისა.

მონაწ. იღ.: ქ-ნი ᲒᲐᲑᲔᲜᲘᲐ-ᲪᲐᲒᲐᲠᲔᲚᲘᲡᲐ, ᲢᲐᲢᲘᲐ ᲐᲑᲐᲨᲘᲫᲔ ბ-ნი ვ. ᲐᲑᲐᲨᲘᲫᲔ და ᲘᲝᲐᲜᲔᲡᲘᲐᲜᲘ.

ᲠᲣᲡᲣᲚᲐᲓ:

ᲡᲐᲚᲝᲜᲘᲐᲠᲘᲐᲒᲣᲠᲘ ᲒᲐᲜᲧᲝᲤᲘᲚᲔᲑᲐ

მონ. იღ.: ქ-ნი ᲚᲔ. ᲒᲘ. ᲜᲘᲙᲝᲚᲐᲔᲕᲐ, თავ. ვ. ვ. ᲑᲐᲠᲘᲐᲢᲘᲜᲘᲡᲘᲜᲘ, კ. ი. ᲨᲐᲠᲞᲔᲜᲢᲘᲔᲠᲘ და სხვანი, დასაწყისი საღ. 8 საათზე. ᲑᲘᲚᲔᲗᲔᲑᲘ თეატრის კასაში.

გამგე საღამოსი სკოლის მზრუნველი **ᲒᲜ. Გ. Ა.** (3—3) **ᲒᲐᲜᲗᲘᲐᲠᲘ ᲗᲘᲠᲘᲜᲘᲐᲜᲘ.**

„ᲢᲤᲘᲚᲘᲡᲘᲡ ᲡᲝᲑᲠᲐᲜᲘᲔ“

მამასახლისთა საბჭო აუწყებს ბ-ნთ წევრებს, კანდიდატებს, მათ ოჯახებს და სტუმრებს, რომ **წლიური კრების გამო,** რომელიც დანიშნულია 15 იანვრისათვის საოჯახო საღამო სამშაბათიდან 15 იანვრისთვის გადაიდო. (1—9—1)

ᲚᲔᲥᲪᲘᲐ

13 ს იანვარს, კვირას, დილის 12 საათზე, ტფილისის საკრებულოს დარბაზში, გოლოვინის პროსპექტზე, **ივანე პავლ. ᲠᲝᲖᲝᲒᲝᲜᲘᲫᲔᲡᲘ** წაიკითხავს რუსულად თავისს პოლიტიკურ-ეკონომიურ განცხადებას **„ᲠᲐᲨᲘᲐ ᲛᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲕᲘᲗᲐᲠ“?** შემდეგის შინაარსით:

„ფული და მისი მნიშვნელობა ხალხის ცხოვრებასა და მეურნეობაში. საქართველო კაპიტალის დემოკრატიზაციისა და საშუალება ამისა. ვეკრობა და მისი დანიშნულება“. ადგილების ფასი პირველ ოთხ რიგში თითო მანეთი, ხოლო შემდეგ—70, 50, 30 და 20 კაპ. ბილეთები გაიყიდება საკრებულოს კასაში დილის ათი საათიდან სამ საათამდის შაბათს და კვირას ლექციის დაწყებამდე.

მეორე დღეს ლექცია წაკითხულ იქნება ქართულად ზუბალაშვილის სახელობაზედ აგებულ სახალხო სახლში, დილის 11 საათიდან. ადგილების ფასი—ორი და ოთხი შაური. ბილეთები გაიყიდება იქვე ლექციის დაწყებამდე. (2—3—2)

შაბათს, 19 ამ თვეს, ს. ლანჩხუთში დანიშნულია მეორამოცე დღის წირვა და პანაშვიდი გარდაცვლილ ბრალეულის

ᲜᲘᲙᲝ ᲭᲝᲠᲓᲐᲜᲘᲐᲡᲘ

რასაც აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ მეუღლე **ქრისტინე** და შვილები **ᲒᲣᲚᲘᲜᲘᲜᲐ ᲙᲐᲜᲓᲚᲐᲙᲘᲫᲔ** და **ᲜᲝᲔ ᲭᲝᲠᲓᲐᲜᲘᲐᲡᲘᲜᲘ.** (1—1)

ᲙᲐᲠᲒᲘ ᲡᲘᲢᲧᲕᲐ ᲐᲠ ᲐᲠᲡᲔᲑᲝᲑᲓᲐ. ᲛᲘᲡᲘ ᲬᲐᲠᲛᲝᲛᲪᲔᲚᲘ ᲓᲦᲔᲡ 1 ᲗᲕᲔᲡ, ᲞᲐᲠᲐᲡᲙᲔᲕᲘᲡ ᲓᲦᲔᲡ 3 ᲗᲕᲔᲡ ᲛᲘᲦᲔᲑᲣᲚᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲔᲣᲦᲚᲔ ᲥᲐᲠᲘ ᲓᲐ ᲨᲕᲘᲚᲘ

ნებრივი სიღარი. მას არც ახალი რამ თითით საჩვენებელი და თვალით დასანახი სიმდიდრე შეუძენია, მაგრამ კრებამ მაინც უმადლესი ადგილი ადგილი გამოიწვია, უღრმესი სიყვარული განამტკიცა სახალხო უნივერსიტეტებისადმი და ეს ხელოვანებული ზნეობრივი დაფა ეხლა მთელი რუსეთის დაუსრულებელს სივრცეზე გაიფინება. კრებაზე დელეგატების ამმაფრენმა მრავალჯერ შეაყენა სახალხო უნივერსიტეტის მოღვაწეები უზენაესი სიყვარის და სიმშვენიერის მწვერვალზე. მრავალჯერ აგრძნობინა მათ ის სულიერი დოგლითი, რომელსაც ჰკრნიან იგინი თავის მოკრძალებულის მოქმედებით. ეს ამმაფრენა უფრო ძლიერია, ვიდრე ზიზეთი და შეშტეთ გაეკიდელი ოფიციალური რამ ბრძანება, გაეცილებთ უფრო ძლიერია, ვიდრე სიტყვებით და ფრაზებით დამთვრალ ადამიანის გრძნობათა ღელვანები. სახალხო უნივერსიტეტის მოღვაწეთა ამმაფრენამ ერთ ხანად ეს უბრალებენელი შეშაური რუსეთის ცხოვრების ყველა მწვერვალზე მაღლა ასწია, ზემოდან გადმოახედა ზმანით ავსილ სინამდვილეზე და ფაქიზი ზზრებით განსეტყვებულთ ცხოველ-მყოფელი ეროვნ-ზიფელი ატანებინა, უანგარო თავგანწირულების ტრიალეული გამჰარვინა. ახმაურდა რუსი, პოლონელი, ებრაელი, უკრაელი, ლიტველი და მათი ერელი ხმაურობა ჰარმონიულად გამოიანასკვა ერთს საყოველთაო ამონძახეზე. ეს ამონძახელი იყო—სწავლება სამშობლო ენაზე ყველა სასწავლებელში, დაბალს, საშუალო და უმაღლესში.

ღამტყვევებელი სურათი იყო!—ესაა მხოლოდ, რომ ქართველ ადამიანის თვითშეგნებაში ყოველი სიმშვენიერის სურათი თითქო რადაც ჯადოსნური ძალის გავლენით მწუხარების ჩრიზმაში უნდა გადატყვეს ხოლმე და სავდიანობის ფერადებით შეიღების. დამატყვევებელი სურათი იყო, მაგრამ რატომ ამ საერთო სგალლობელში, ამ საერთო ჰიმნში, სამშობლო ენის სადიდებლად გულის სიღრმიდან ამომნახეთქს და ამმოხდელში, რატომ ამ საყოველთაო ტრიამფულ ქართული ეროლი კი არ გასმოდა? განა ჩვენს დედა-ქალაქს, ტფილისში, სახალხო უნივერსიტეტი არ არსებობს, განა სკოლის გარეშე განათლებას მოტრფიალე და ეანკარო მუშაკი ჩვენს ქვეყანაში არაკვინ განაჩნია? ამა უშინაარსო სარეფლოი ეცოო რამ ფრაზეოლოგიისთვის გაემარ-ეთ! სრულიად რუსეთის ზარმამდგენელთა კრება, თუ ქართველებს აქ პარ-

ᲕᲘᲚᲔᲢᲝᲜᲘ

ᲡᲐᲛᲐᲒ.ᲔᲠᲝ

(ᲡᲣᲠᲐᲗᲗᲐ ᲡᲐᲛᲐᲓᲐᲜ ᲓᲐᲛᲝᲛᲦᲔᲑᲘᲡᲐᲜ)

I

„ზიმ, ზიმ, ზიმ!"—იძახდა წმ. გიორგის ეკლესიის ზარი.

„ზიმ, ზიმ, ზიმ!"—იმეორებდა ინგრის ცივი ქარი და გადაჭონდა ხმა შორს სოფელში.

ახლად გათენებულზე ზარის გაცცხრებული რეკვა არა ჩვეულებრივი იყო, და ყველა ვამაღლებული მიეშურებოდა ეკლესიისაკენ.

სამრეკლოსთან ორი კაცი იდგა. ზარს რეკნენ და მისულთ მახლობელ მოსახლეებს ეკენ უთითებდნენ ერ ჩადითო.

იორდანე ზურგელიძის ეზო ნელ ნელა ხალხით ივსებოდა. თვით იორდანე ჩამჯდარიყო სახლის დერეფასთან და სულ ელლოვით იძახდა:

— მოდით ხალხო, მოდით, ნახეთ ჩემი ნასიკეთვარი.

დი! სახლს გვერდით მოდგმული ჰქონდა პატარა ოთახი. მიმსვლელნი იქ შედიოდნენ და ეკოტა ხანს უკან გაფფირებულნი უკანვე ბრუნდებოდნენ. ყველა შეძრწუნებულიო იყო ოთახში ნახულ სურათით. სახლის წინ მოკრეფილიყო. ოთხი წლის ბავშვი, სიცივით კანკალებდა და ზიზით თვალებს აცეცებდა. ყველას ერთნაირ პასუხს აძლევდა:

— მე გამოოვინძეული ვიყავი, შამვიდა ბაბა და ესროლა...

ხალხი ლაპარაკობდა. აქა-იქ ჯგუფდებოდნენ, ალაგ ყვირდნენ—ხელებს იქნევდნენ, ალაგ დაბლა ლაპარაკობდნენ. ყაყანში შუა დდეს მოატანა.

— რა ვქნათ ახლა, ანაამდი ვიყოო ასე? რაცხა გარაფწყვეტოთ!—ფიძახა ერთმა.

ველ რიგში არ დაეკირათ ადგილი და თავის დამტვრეული რუსული ენით უბ-ვად ან მიმოეფანტათ ირგვლივ ლოზენგები? გაგვიგონია, „რუსეთის მუშთა სიდ-ლეს" პარტიის ერთს საზღვარ-გარეთ გამართულს კრებას ორმოცდაათამდე დელეგატი დასწრო ამიერ-კავკასიიდანო (რა თქმა უნდა, ეს დელეგატები უმეტეს ნაწილად საქართველოდან იქნებოდნენ), სახალხო უნივერსიტეტის მოღვაწეთა კრებას კი არც ერთი ქართველი არ დასწრებია. დაეწერნენ მხოლოდ თბილისის სახალხო უნივერსიტეტის მიერ წარგზავნილნი ზაჩინიეი და პლამენევსკი.

თქვენ გგონიათ, ვიწრო ნაციონალიზრი და პატრიოტული თავმოყვარეობის გრძნობა გვალაპარაკებდეს?—სულდგმული. აქ გრძნობა ხელ არაფერ შუაშია; გრძნობა კი არა საზოგადოებრივი ინტერესი, საზოგადოებრივი შინაარსის აზრი გვალაპარაკებს. რა მოიტანეს, რა გადასცეს ჩვენი ქვეყნის სახალხო უნივერსიტეტის სახელით რუსეთის განათლების ერთგულ უანგარო მოღვაწეებს ბ-ნთ ზაჩინიეიმა და პლამენევსკიმ?—მხოლოდ ის, რომ ყოველ ადგილზეა ეს ბალი საინტერესოა მეფეზრო ეკლესიაზეა... დაუჯერებელი ამგავია! მერე ამის საოცარ ადგილად მობრძანდეოდათ სამი ათას ვერსტზედ მაბრძანდეოდათ ეს ბალი ნადები, ესაა მთელი ოფის pia desiderata?..

უკაცრავად, მკითხველო! სიტყვა უნდა გავიწყოროთ. არც ზაჩინიეიმ, არც პლამენევსკის ჩვენ არავითარ ეკიზეულ და ეიტეხეს არ ეუბნებიენთ, პირიქით, ჩვენ გვგონია, რომ ჩათ სრულიად პირნათლად შეასრულეს თავის გამეზიფელებს დავალება და უანგაროდ ღა გულწრფელად სთქვეს დელეგატების კრებაზე ის, რაც მათის აზრით შეიძლებოდა თქმულიყო ჩვენებურ სახალხო უნივერსიტეტის სვიდეზე. განა მართალნი არ არიან ბ-ნნი ზაჩინიეები და პლამენევსკი, როცა ამბობენ, რომ უმაღლესი უნივერსიტეტი სახალხო უნივერსიტეტსაც აიყვავებდა ტაღილისშია? იმათი ენით თვით „ეშმაკიტება ჰმდიდეს". ათას-ათას ვერსტის მანძილით დაშორებული რუსეთის უმაღლესი უნივერსიტეტებიც კი თვალსაჩინო ენერგიას აძლევენ თბილისს სკოლის გარეშე განათლებას და, აკ რომ უნივერსიტეტი დაარსდეს, მაშინ ხომ ეს ენერგია უეცრად გაასკეცდება, მაშინ ხომ დდე მუდამ მრავალი ლექციი წაიკითხება „ხალხ სიცის", მრავალი სისტემატიური

— რა ვქნათ და იმ საცოდავს უნდა მიხედვა და გაპატიოსნება, სთქვა მეორემ.

— იმის გაპატიოსნება რა გვეჭირება. ჯერ საქმე უნდა გარაფწყვეტოთ.—სთქვა მესამემ.

— რას უნოფ, კაცო! გარაფწყვეტით რას გარაფწყვეტთ, სანაამი სოლომონი და ალექსანდრე არ მოვლიენ...

— მართალია, სა ორიენ ი კაცები?—იკითხა ვიღაცამ.

— ფუნელი ქუთეისს წასულარიენ.—მიეგო მეორემ.

— დიდობა შენთვის, ღმერთო! მა დილოცვილები, დადგიმენ თავს ბეკოს ცხენივით და გასწევენ. იმას კი არ იკითხავენ, სოფელს უნდა თვარა რამე.

— იმე, შენც რაცა ლაპარაკოფ, სოფრიმა? ანა, საქმე თუ ქონდა იმ კაცებს, არ წასულიაყვენ?

— სამსახური უნდა ბიძია სოფელს, სამსახური. ა, ხო გამოჩაა ადგრ საქმე! თუ არ შოულძლიან ემსახურონ ხალხს, ეე უნდა დაანებონ თავი.

— ალექსანდრე... თვარა თუ მეკიდა, დიდ სამართალს გაიჩენს, მისმა შერაცხვენამ. თვითან არაა და აიოხრა საქმე!—სთქვა ერთმა მოხუცებულმა.

— იგი თუ იორდანეს არ მოკლავს, ა, ე ულაში ნუფარ ჩხმინა მე —უთხრა ერთმა ახალ გაზდამ მეორეს.

— ახლა ამის ლაპარიკზე არ გვკალია, კაცო. რაცხა საქმეს ვეწოოთ. ე კაცების უმისოთ თე ეფაფელ ვიზამთ, წვეიდეთ. იმას ბარბალინი და ფოტინე მიხდავს, მიხეილიც მიეხმარა. იორდანესთან ყარიულები დაეტყოთ. მერე ი კაცებიც ქე მოვლიენ. ადათი, ე ბალნე ზენ წეიყვანე სახში ცოდვეა, სიცივით რო კანკალოს.

ერთ ხანს კიდევ იხმაურა ხალხმა, გადაწყვეტეს საღამოს ისევ მოეყარათ თავი და დაედგინათ განაჩენი. შემდეგ ლა-

პარაკით გავ ლენენ ეზოდან. იორდანესთან დარჩა სამი შეიარაღებული ახალ გაზრდა და ორიე მოხუცი ქალებიე ფუფუნებენენ და ოხვიცას აკეთებდნენ.

II

იორდანე ზურგელიძე ორმოცდა ათის წლისა იყო, მეორედ რომ დაქორწილდა ორი დაცოლშვილებული ვეფი ჰყავდა, კარგადაც ცხოვრობდა. ორივეთავ ზეგიწროვებას ან აეენებდნენ შვილები და რძალები, მაგრამ იორდანეს მაინც სულ ემღერეოდა გული. პირველი მეუღლე რომ გარდაეცვალა, ხუთი თვე დაჰყო შვილებთან სიამოვნებით. მერე სრულიად გამოიცვალა ხასიათი; შვილებს აყვედრიდა: „ჩემი ლუკმა გეშურებთ, ჩემ რძლებს თვალში ეკლათ ვეჩხირებიო".

ამის ჯამი ძმებსა და რძლებსაც უსიამოვნობა მოსდიოდათ. ადათი, უფროსის ძმის ცოლი, უფრო ბოროტებედვილი დედაკაცი იყო. ერთხელ უთხრა ქმარსა და მაზოს:

— ჩვენ რიზა ვაკეტებიო ერთმანეთს? დევიჯერო არ იკით, ბაშვი რეიზაა გულ ამღოოვილი? მაგას ქალის თხოოვა უნდა.

— სუ, ადათი, მაგი მორეთ არ გამგონო, ბაშვი ახლა ისე გამოსულელდა, ქალს ითხოვს!—უთხრა ლუკამ.

— ანა ჩემი რაფალო, რადა დროს მაგს ცოლია, ნახეთვარი ფეხი სამარეში ფლვია.—დაუმატა ოქმოპირმა.

დიდ ხანს აღარ გაულია ამის შემდეგ: იორდანემ შვილებს შეა კაცი მიუგზავნა და აცნობა: „ბოგერიდებერთ, მარა რა ვქნა, ქალი უნდა ვითხოოო; მე ერთი მოხუცებული კაცი ვარ, მომვლელი მინდა; თქვენს ცოლებს ჩემი კიარა, იქვენი მორეაც უჭირთ. უსათუოდ ქალი უნდა მეკვეყვანოოო".

დიდი უსიამოვნება გამოიწვია მამაცა და შვილებს ზორის ამ ამბავმა. შვილებს

უნდოდათ ჩაეშალათ საქმე, მაგრამ რაკი ვერა გააწყეს რა სულ მოაშორდნენ მამას.

ორი თვის შემდეგ ახალ საეზოროში ორი თვალი სახლი ჩასდგა იორდანემ და ხალისით შეუდგა ახალ ოჯახის მოწყობას. შემოდგომის საღამოს გიგო ზორიძის ეზოდან ტირილითა გადმოიყვანეს მისი უფროსი ქალი, მართა, და ეკლესიაზე წაიყვანეს ჯვარის დასაწერად. არაგ ნ ტოლამხანაგი არ გაჰყოლია მართას. ყველას ლოდიგინი დაეწვა გულზე ამისი ასეთი უბედობა. თხუთმეტის წლისა, სიცოცხლით სავსე მართა უნდა გაეხდიერაო იორდანეს მეუღლედო, ვინ ახლოოენენ ბედითვი ყველოფერი, მეკორწილენი წაიდ-წამოვიდნენ. მართა დარჩა მარტოდ. მარტო. მთელი ღღეობით იყოდა ტახტზე, მეზღვებზე ნიკაპ ჩამოდებილი. არ გამოდიოდა გარეულ და იყო თავისთვის. ერთ ხანს შეშოდიოდნენ მეზობლები, ელაპარაკებოდნენ, ვითომ ანთობდნენ. იგი ყველას უგულოოთ აძლევდა პასუხს. ბოლოს მოსწყენოდათ ეი ყველაფ მინაბა ოთავ. იორდანე ფიქრობდა: „ანა უშავს რა, ბალანეია, ერთ ხანს მაგე იქნება, მეც მოეუთმენ. მერე თავად გამოიცვლის ხასიათსაო".

ისეც მოხდა თერთმეტის თვის შემდეგ მართას მიეცა ვაკი. ბატარა მიხაკო დედის სუფთაო იყო. რამდენადაც წინად იორდანე ეზიზღებოდა მართას, ეხლა იმდენად შეიცვალა უყვარდა. იორდანეს ალარ ეკაკეოდა ისე, ეხლი ოჯახსაც უყურებდა.

ბატარა მიხაკო იზრდებოდა და მშვენდებოდა. მშვენდებოდა მისი დედაც. თვრამეტის წლის მართა საუცხაოდ სანახავი იყო. ოთვარესავით გაბადრული ფერმკრთალი სახეზე ჯადოსნური სინაზით ეფინებოდა შავი, ხავერდის წყიმამები. ღიდრონი შავი თვალები ლმობიერით

ის კი არაა ეწერე ფიქრების წარმოშობა ჩვენს გულში, რომ სახალხო უნივერსიტეტმა დელეგატებ[illegible] „ეკვ[illegible] „ეკლესი" გაგზავნა „ბაბალ[illegible] და „ბაბ[illegible] მაგიერ, არაფერ ეს [illegible] უნივერსიტეტს [illegible] ჩვენში შეგნებული და შეთვისებული „სამშობლო ენის" პრინციპის მთელი მდიდარი შინაარსი.

ᲓᲔᲓᲘᲡ ᲡᲘᲛᲨᲘᲐᲠᲘ

—

დღესა სძინავს, ვითა ძილს:
გულს სღრმიდან სამოდის კვნესა,
ჰხედავს სიზმარში, რომ მისი შვილი
პარ-სისხლიანი წევს ბრძოლის ველსა;

—

თავს ლასტრილებს ფრინველთა გუნდი,
დაპყრობლებენენ ყორან-სკვიები,
სხდებიან კიდეც მოკლულის ლეშზე,
უნდათ დასთხარონ ჭაბუკს თვალები;
გაუტაბ მკერდი, ზედ ინ-ვარდონ,
არ შეიწყალონ გმირის მკლავები.

—

იკივლა დედამ, ზე წამოიჯრა,
თვალებს აფეთხებს, გადარდა კარში.
ასკდება ხ�e, აწყდება ქვასა,
გზას როდი ირჩევს—შეიჭრა წყალში
„ვაჰმე შვილო", ჰპოოდეს და მოსთქვამს,
თან მუშტებს ინენს პირში და თავში.

—

და იმ ღღიდანა ლარბის მთა-ბარად,
ადარ დაბრუნდა ელენე ხმელი.
„ქტუას დედა გაგიტეხულა",
მეორე ღღესა ხმა იყო ხალხში:
„დიდი ხანია მაგ უბედურსა
ალ-ჯადოსნა ქვეშინ ჩქონდა",
ამას ამბობდნენ .. აი, რა სასწორი
ერი უბირი დედის გულს სწორნდა! .

ᲒᲠᲘᲓᲘᲜ ᲛᲔᲤᲘᲐᲜᲘ.

ᲓᲐᲛᲙᲠᲐ ᲡᲐᲧᲕᲘᲠᲘᲛᲐ!

—

დამკრა საყვირმა, განთიადია!
წამოდექ, მუშავ, და გაეფურე,
იქ ქარხანაში ეშოობაში
შრომისა ოფელი ჩამოიწურე!

—

ხოლო ბეღნიერთ, ფუფუნების შვილთ
სძინავთ, ჯერ სძინავთ, არ ილვიძენენ,
რა უშავი ამა, შუაღღის შემდგ
განთიადადეე იქეიფეფენენ!

—

დამკრა საყვირმა, წამოდექ, მუშავ,
უსწორ-მასწორ ხეს გაუსვი რანდი,
ღეე, ეძინოთ საფლავის შვლებს,
შენ კი დასძახე—მსურს განთიადი!

Ა. ᲒᲣᲓᲐᲨᲕᲘᲚᲘ.

ᲛᲘᲜᲘᲨᲜᲘ

ᲡᲐᲛᲐᲒ.ᲔᲠᲝ

(ᲡᲣᲠᲐᲗᲗᲐ ᲡᲐᲛᲐᲓᲐᲜ ᲓᲐᲛᲝᲛᲦᲔᲑᲘᲡᲐᲜ)

I

„ზიმ, ზიმ, ზიმ!"—იძახდა წმ. გიორგის ეკლესიის ზარი.

„ზიმ, ზიმ, ზიმ!"—იმეორებდა ინგრის ცივი ქარი და გადაჭონდა ხმა შორს სოფელში.

ახლად გათენებულზე ზარის გაცცხრებული რეკვა არა ჩვეულებრივი იყო, და ყველა ვამაღლებული მიეშურებოდა ეკლესიისაკენ.

სამრეკლოსთან ორი კაცი იდგა. ზარს რეკნენ და მისულთ მახლობელ მოსახლეებს ეკენ უთითებდნენ ერ ჩადითო.

იორდანე ზურგელიძის ეზო ნელ ნელა ხალხით ივსებოდა. თვით იორდანე ჩამჯდარიყო სახლის დერეფასთან და სულ ელლოვით იძახდა:

— მოდით ხალხო, მოდით, ნახეთ ჩემი ნასიკეთვარი.

დი! სახლს გვერდით მოდგმული ჰქონდა პატარა ოთახი. მიმსვლელნი იქ შედიოდნენ და ეკოტა ხანს უკან გაფფირებულნი უკანვე ბრუნდებოდნენ. ყველა შეძრწუნებულიო იყო ოთახში ნახულ სურათით. სახლის წინ მოკრეფილიყო. ოთხი წლის ბავშვი, სიცივით კანკალებდა და ზიზით თვალებს აცეცებდა. ყველას ერთნაირ პასუხს აძლევდა:

— მე გამოოვინძეული ვიყავი, შამვიდა ბაბა და ესროლა...

ხალხი ლაპარაკობდა. აქა-იქ ჯგუფდებოდნენ, ალაგ ყვირდნენ—ხელებს იქნევდნენ, ალაგ დაბლა ლაპარაკობდნენ. ყაყანში შუა დდეს მოატანა.

— რა ვქნათ ახლა, ანაამდი ვიყოო ასე? რაცხა გარაფწყვეტოთ!—ფიძახა ერთმა.

— რა ვქნათ და იმ საცოდავს უნდა მიხედვა და გაპატიოსნება, სთქვა მეორემ.

— იმის გაპატიოსნება რა გვეჭირება. ჯერ საქმე უნდა გარაფწყვეტოთ.—სთქვა მესამემ.

— რას უნოფ, კაცო! გარაფწყვეტით რას გარაფწყვეტთ, სანაამი სოლომონი და ალექსანდრე არ მოვლიენ...

— მართალია, სა ორიენ ი კაცები?—იკითხა ვიღაცამ.

— ფუნელი ქუთეისს წასულარიენ.—მიეგო მეორემ.

— დიდობა შენთვის, ღმერთო! მა დილოცვილები, დადგიმენ თავს ბეკოს ცხენივით და გასწევენ. იმას კი არ იკითხავენ, სოფელს უნდა თვარა რამე.

— იმე, შენც რაცა ლაპარაკოფ, სოფრიმა? ანა, საქმე თუ ქონდა იმ კაცებს, არ წასულიაყვენ?

— სამსახური უნდა ბიძია სოფელს, სამსახური. ა, ხო გამოჩაა ადგრ საქმე! თუ არ შოულძლიან ემსახურონ ხალხს, ეე უნდა დაანებონ თავი.

— ალექსანდრე... თვარა თუ მეკიდა, დიდ სამართალს გაიჩენს, მისმა შერაცხვენამ. თვითან არაა და აიოხრა საქმე!—სთქვა ერთმა მოხუცებულმა.

— იგი თუ იორდანეს არ მოკლავს, ა, ე ულაში ნუფარ ჩხმინა მე —უთხრა ერთმა ახალ გაზდამ მეორეს.

— ახლა ამის ლაპარიკზე არ გვკალია, კაცო. რაცხა საქმეს ვეწოოთ. ე კაცების უმისოთ თე ეფაფელ ვიზამთ, წვეიდეთ. იმას ბარბალინი და ფოტინე მიხდავს, მიხეილიც მიეხმარა. იორდანესთან ყარიულები დაეტყოთ. მერე ი კაცებიც ქე მოვლიენ. ადათი, ე ბალნე ზენ წეიყვანე სახში ცოდვეა, სიცივით რო კანკალოს.

ერთ ხანს კიდევ იხმაურა ხალხმა, გადაწყვეტეს საღამოს ისევ მოეყარათ თავი და დაედგინათ განაჩენი. შემდეგ ლა-

ᲛᲘᲜᲘᲨᲜᲘ

ᲡᲐᲛᲐᲒ.ᲔᲠᲝ

(ᲡᲣᲠᲐᲗᲗᲐ ᲡᲐᲛᲐᲓᲐᲜ ᲓᲐᲛᲝᲛᲦᲔᲑᲘᲡᲐᲜ)

I

„ზიმ, ზიმ, ზიმ!"—იძახდა წმ. გიორგის ეკლესიის ზარი.

„ზიმ, ზიმ, ზიმ!"—იმეორებდა ინგრის ცივი ქარი და გადაჭონდა ხმა შორს სოფელში.

ახლად გათენებულზე ზარის გაცცხრებული რეკვა არა ჩვეულებრივი იყო, და ყველა ვამაღლებული მიეშურებოდა ეკლესიისაკენ.

სამრეკლოსთან ორი კაცი იდგა. ზარს რეკნენ და მისულთ მახლობელ მოსახლეებს ეკენ უთითებდნენ ერ ჩადითო.

იორდანე ზურგელიძე ეზო ნელ ნელა ხალხით ივსებოდა. თვით იორდანე ჩამჯდარიყო სახლის დერეფასთან და სულ ელლოვით იძახდა:

— მოდით ხალხო, მოდით, ნახეთ ჩემი ნასიკეთვარი.

დი! სახლს გვერდით მოდგმული ჰქონდა პატარა ოთახი. მიმსვლელნი იქ შედიოდნენ და ეკოტა ხანს უკან გაფფირებულნი უკანვე ბრუნდებოდნენ. ყველა შეძრწუნებულიო იყო ოთახში ნახულ სურათით. სახლის წინ მოკრეფილიყო. ოთხი წლის ბავშვი, სიცივით კანკალებდა და ზიზით თვალებს აცეცებდა. ყველას ერთნაირ პასუხს აძლევდა:

— მე გამოოვინძეული ვიყავი, შამვიდა ბაბა და ესროლა...

ხალხი ლაპარაკობდა. აქა-იქ ჯგუფდებოდნენ, ალაგ ყვირდნენ—ხელებს იქნევდნენ, ალაგ დაბლა ლაპარაკობდნენ. ყაყანში შუა დდეს მოატანა.

— რა ვქნათ ახლა, ანაამდი ვიყოო ასე? რაცხა გარაფწყვეტოთ!—ფიძახა ერთმა.

— რა ვქნათ და იმ საცოდავს უნდა მიხედვა და გაპატიოსნება, სთქვა მეორემ.

— იმის გაპატიოსნება რა გვეჭირება. ჯერ საქმე უნდა გარაფწყვეტოთ.—სთქვა მესამემ.

— რას უნოფ, კაცო! გარაფწყვეტით რას გარაფწყვეტთ, სანაამი სოლომონი და ალექსანდრე არ მოვლიენ...

— მართალია, სა ორიენ ი კაცები?—იკითხა ვიღაცამ.

— ფუნელი ქუთეისს წასულარიენ.—მიეგო მეორემ.

— დიდობა შენთვის, ღმერთო! მა დილოცვილები, დადგიმენ თავს ბეკოს ცხენივით და გასწევენ. იმას კი არ იკითხავენ, სოფელს უნდა თვარა რამე.

— იმე, შენც რაცა ლაპარაკოფ, სოფრიმა? ანა, საქმე თუ ქონდა იმ კაცებს, არ წასულიაყვენ?

— სამსახური უნდა ბიძია სოფელს, სამსახური. ა, ხო გამოჩაა ადგრ საქმე! თუ არ შოულძლიან ემსახურონ ხალხს, ეე უნდა დაანებონ თავი.

— ალექსანდრე... თვარა თუ მეკიდა, დიდ სამართალს გაიჩენს, მისმა შერაცხვენამ. თვითან არაა და აიოხრა საქმე!—სთქვა ერთმა მოხუცებულმა.

— იგი თუ იორდანეს არ მოკლავს, ა, ე ულაში ნუფარ ჩხმინა მე —უთხრა ერთმა ახალ გაზდამ მეორეს.

— ახლა ამის ლაპარიკზე არ გვკალია, კაცო. რაცხა საქმეს ვეწოოთ. ე კაცების უმისოთ თე ეფაფელ ვიზამთ, წვეიდეთ. იმას ბარბალინი და ფოტინე მიხდავს, მიხეილიც მიეხმარა. იორდანესთან ყარიულები დაეტყოთ. მერე ი კაცებიც ქე მოვლიენ. ადათი, ე ბალნე ზენ წეიყვანე სახში ცოდვეა, სიცივით რო კანკალოს.

ერთ ხანს კიდევ იხმაურა ხალხმა, გადაწყვეტეს საღამოს ისევ მოეყარათ თავი და დაედგინათ განაჩენი. შემდეგ ლა-

ᲛᲘᲜᲘᲨᲜᲘ

ᲡᲐᲛᲐᲒ.ᲔᲠᲝ

(ᲡᲣᲠᲐᲗᲗᲐ ᲡᲐᲛᲐᲓᲐᲜ ᲓᲐᲛᲝᲛᲦᲔᲑᲘᲡᲐᲜ)

I

„ზიმ, ზიმ, ზიმ!"—იძახდა წმ. გიორგის ეკლესიის ზარი.

„ზიმ, ზიმ, ზიმ!"—იმეორებდა ინგრის ცივი ქარი და გადაჭონდა ხმა შორს სოფელში.

ახლად გათენებულზე ზარის გაცცხრებული რეკვა არა ჩვეულებრივი იყო, და ყველა ვამაღლებული მიეშურებოდა ეკლესიისაკენ.

სამრეკლოსთან ორი კაცი იდგა. ზარს რეკნენ და მისულთ მახლობელ მოსახლეებს ეკენ უთითებდნენ ერ ჩადითო.

იორდანე ზურგელიძე ეზო ნელ ნელა ხალხით ივსებოდა. თვით იორდანე ჩამჯდარიყო სახლის დერეფასთან და სულ ელლოვით იძახდა:

— მოდით ხალხო, მოდით, ნახეთ ჩემი ნასიკეთვარი.

დი! სახლს გვერდით მოდგმული ჰქონდა პატარა ოთახი. მიმსვლელნი იქ შედიოდნენ და ეკოტა ხანს უკან გაფფირებულნი უკანვე ბრუნდებოდნენ. ყველა შეძრწუნებულიო იყო ოთახში ნახულ სურათით. სახლის წინ მოკრეფილიყო. ოთხი წლის ბავშვი, სიცივით კანკალებდა და ზიზით თვალებს აცეცებდა. ყველას ერთნაირ პასუხს აძლევდა:

— მე გამოოვინძეული ვიყავი, შამვიდა ბაბა და ესროლა...

ხალხი ლაპარაკობდა. აქა-იქ ჯგუფდებოდნენ, ალაგ ყვირდნენ—ხელებს იქნევდნენ, ალაგ დაბლა ლაპარაკობდნენ. ყაყანში შუა დდეს მოატანა.

— რა ვქნათ ახლა, ანაამდი ვიყოო ასე? რაცხა გარაფწყვეტოთ!—ფიძახა ერთმა.

— რა ვქნათ და იმ საცოდავს უნდა მიხედვა და გაპატიოსნება, სთქვა მეორემ.

— იმის გაპატიოსნება რა გვეჭირება. ჯერ საქმე უნდა გარაფწყვეტოთ.—სთქვა მესამემ.

— რას უნოფ, კაცო! გარაფწყვეტით რას გარაფწყვეტთ, სანაამი სოლომონი და ალექსანდრე არ მოვლიენ...

— მართალია, სა ორიენ ი კაცები?—იკითხა ვიღაცამ.

— ფუნელი ქუთეისს წასულარიენ.—მიეგო მეორემ.

— დიდობა შენთვის, ღმერთო! მა დილოცვილები, დადგიმენ თავს ბეკოს ცხენივით და გასწევენ. იმას კი არ იკითხავენ, სოფელს უნდა თვარა რამე.

— იმე, შენც რაცა ლაპარაკოფ, სოფრიმა? ანა, საქმე თუ ქონდა იმ კაცებს, არ წასულიაყვენ?

— სამსახური უნდა ბიძია სოფელს, სამსახური. ა, ხო გამოჩაა ადგრ საქმე! თუ არ შოულძლიან ემსახურონ ხალხს, ეე უნდა დაანებონ თავი.

— ალექსანდრე... თვარა თუ მეკიდა, დიდ სამართალს გაიჩენს, მისმა შერაცხვენამ. თვითან არაა და აიოხრა საქმე!—სთქვა ერთმა მოხუცებულმა.

— იგი თუ იორდანეს არ მოკლავს, ა, ე ულაში ნუფარ ჩხმინა მე —უთხრა ერთმა ახალ გაზდამ მეორეს.

— ახლა ამის ლაპარიკზე არ გვკალია, კაცო. რაცხა საქმეს ვეწოოთ. ე კაცების უმისოთ თე ეფაფელ ვიზამთ, წვეიდეთ. იმას ბარბალინი და ფოტინე მიხდავს, მიხეილიც მიეხმარა. იორდანესთან ყარიულები დაეტყოთ. მერე ი კაცებიც ქე მოვლიენ. ადათი, ე ბალნე ზენ წეიყვანე სახში ცოდვეა, სიცივით რო კანკალოს.

ერთ ხანს კიდევ იხმაურა ხალხმა, გადაწყვეტეს საღამოს ისევ მოეყარათ თავი და დაედგინათ განაჩენი. შემდეგ ლა-

ᲔᲠᲝᲕᲜᲣᲚᲘ ᲑᲘᲑᲚᲘᲝᲗᲔᲙᲐ

ახალი ამბავი

◆ გადაყენებული ბოკაულის თანაშემწე. ამის წინად დროებით სამსახურიდან გადაყენენ მე-10 ნაწილის ბოკაულის თანაშემწე ალ. ბეგთაგი. მიზეზი ის იყო, რომ იმის მიერ მოცემული მოწმობა ძალით კარლო ჩხეიძე ჯერ ამომჩრეველად და შემდეგ დეპუტატად გავიდა. როგორც გავიგეთ, როცა ტფ. გუბერნიის უმაღლეს ადმინისტრაციას გაეგო საარჩევნო კრების შედეგი გამოცხადებული, რადგან ჩხეიძე ადმინისტრაციის თვალში პოლიტიკურად არა საიმედო კაცად ითვლებოდა. საყურადღებოა, რომ კ. ჩხეიძე 1907 წლის იანვარში ქალაქის ხმოსნად აირჩიეს და გუბერნატორმაც კამტიკაც. ბოკაულის თანაშემწე აქ რა შუაშია.

◆ როზენის გარდაცვალება. ტფილისში დღესაც მოვიდა, რომ ამ დღეებში საფრანგეთში გარდაცვალა ცნობილი ორიენტალისტი აკადემიკოსი ბარონ როზენი, რომელსაც ქართული ისტორიისა-ადმინისტრაციის ნაშიერ მოეცდის სამსახური.

◆ ლექციები. დღეს, დილის 11 საათზე, სახალხო უნივერსიტეტში (ძველი ზუბალაშვილების სახლ. სახლში) ილია ნაკაშიძე წაიკითხავს ქართულად ლექციას შემდეგ სიგანზე: „ამერიკელი ეწერალი ჰენრი ჯორჯი მწერლ საკითხის შესახებ. დასაწყისი 11 საათზე. ამავე დღეს ე. თოფჩიანი წაიკითხავს სომხურად— „მოძმეობა“ საზოგადოებანი“.

◆ ქართული წარმოდგენების საქმე. ქართულ წარმოდგენების საკმე ძალიან შეფერხდა. დრამ. საზოგად. გამეორებამ სეზონი დაიწყო შემოდგომაზე, რამდენიმე წარმოდგენაც გაიმართა, მაგრამ მერე შეჩერდა. საზოგადოებას სულ უარი უთხრეს საარტისტო საზოგადოების თეატრის დათმობაზე. ამ ეკიდან მოლაპარაკება აქვთ სახალხო თეატრის დირექციასთან ერთის საღამოს დათმობის შესახებ. დრ. საზოგადოების გამგეობამ ნივიერი მდგომარეობის გასაუჯობესებლად გადაწყვეტა 26 იანვარს საარტისტო საზოგადოების დარბაზში გამართოს ბალი.

◆ გაზეთის დაკეტვა. ტფ. გენერალ-გუბერნატორის განკარგულებით, დაიკეტა სოხუმელ ბაზეთი „ანკახ მამლი“. რედაქცია დაბეჭდეს და შრიფტი წაიღეს.

◆ მოწერილობა მოხელეთა დათხოვნის შესახებ. გუშინ წინ მეტად უცნაური წინადადება მიიღო ტფ. ქალაქის გამგეობამ გუბერნატორისაგან: დაუყოვნებლივ დათხოვეთ სამხედრო საკრებულოს საქმის მწარმოებელი ლ მამეფიშვილი და ბეჭსპალტერი გიგა ჩ. ადმინისტრაციის ამრიგად ქალაქის საქმეებში ჩარევა ტფილისის თვითმმართველობას არ ახსოვს.

◆ დაჯარიმება. ტფ. პოლ. ცერისტერმა, გენერალ-გუბერნატორის მიერ გამოცემულ დადგენილებათა თანახმად, საადგილო წესების დარღვევისა გამო დაჯარიმა შემდეგი სახელ. პატრონები: პოტემკინი 10 მან., პოტეხინი 10 მან., სანინი 10 მან., ზუბაბოვი 25 მან. ყული ალ. ქალთანოვი 10 მან., მადლოვი 15 მან., პაპაიანცი 5 მან., კუსტი 10 მან., ტერიოკოლოვი 15 მან., ხვედლიანი 5 მან., სიროზი 3 მან., ბლეინგერი 20 მან., ერმოლოვი 25 მან., მადერი 15 მან., და ხარაზოვი 25 მან.

◆ შუამდგომლობა. მთავრობის მიერ ტფილისში გამწესებულთა საქალაქო ექიმები, ფერშლები და 5 ბებია ქალი, თვითმართველობისგან ამას წინად შუამდგომლობა აღძრა მთავრობის წინაშე, გაანთავისუფლოს ქალაქი აღნიშნულ პირთა ჯამაგირებისაგან, რადგან ქალაქს საკმაოდ ძვირი სეიქმოა ორგანიზაცია აქვს და ეს ხარჯი ტაუფილუბრალოდ. ადმინისტრაციას ეს შუამდგომლობა ფერშლების და ექიმების შესახებ არ შეუწყნარებია, ხოლო ბებია ქალების შესახებ შეუფერია, შეიძლება გავაკეთოთ ბებიების ადგილი, თუ მათს თანამდებობას თქვენ მიერ დანიშნულნი პირნი ასასრულებენ. ეს საკითხი ქალაქის სასანიტარო სამკურნალოს სამმა განიხილა 10 იანვარს და დადგენა, მოიწვიონ ორი ბებია ქალი.

◆ ეშვით დაბაგირებული. ამ დღეებში ტფ. ცირკის პატრონს. ნიკიტინს მუქარის წერილები მიუღია—თუ ფულები არ დაგვიზადე, ცოცხალს არ გაგიშვებთო. პოლიციას იქვით დაუბარიერებია 5 კაცი, მათ შორის კპილის ექიმი პრონშტეინი.

◆ თხოვნა ხაძოგრის შესახებ. თოფნეთის, ახალციხის, ლუშეთის და სხვა მაზრების ვლეხებმა შუამდგომლობა აღძრეს გუბერნატორის და სახელმწიფო მაფულების გამგის წინაშე, რომ ნება მიეცეთ უფასოდ ძოვონ შინაური პირუტყვი ალნიშნულ მაზრების ახლო-მახლო მდებარე სახელმწიფო ტყეებში, რადგან საკვების უქონლობით შინაური საქონელი შიმშილით ეხოცებთ თურმე. გუბერნატორმა შესაფერ იგანკარგულება მოახდინა ამ თხოვნის შესახებ.

◆ უმაღლეს კურსებზე. დღესი დილის 12 საათზე. უმაღლეს კურსებზე კაბალინის შესასწავლად (ალექსანდრ. ბალი), პოტ ნიკის მაგისტრი ა. ვ. ფომინი წაიკითხავს ლექციას კაბალინის ტკბილებზე.

◆ გადასახლება. გუშინიდან გვატყობინებენ, ამას წინად დასატმრეულ მოსწავლეებს მეგრელიძეს და თალაკვაძეს ადმინისტრატიულის წესით გადასწყვეტილებით ორენბურგის გუბერნიაში გზავნიან.

◆ როგორც ამას წინად იყო მახსენებული კორის მაზრის შესამ ტანფიდან ბალების მომრიგებელი შუამავალი კონ ამორაკიანი სიკეთერნიო სიკეთეა სოფლებში ტანფიდან ტანფიდან ტანფიდან ამორაკიანს ბალებზე. ამის ტანფიდან ბალებზე ბალებზე ბალებზე

უცხოეთი

პოლონელთა ტერიტორიის ექსპროპრიაცია. გერმანიის მთავრობა კვლავ განაგრძობს ბრძოლას პოლონელების წინააღმდეგ. უბრალო კონკურენციით ვერ მოახერხა პოლონურ მიწების ხელში ჩაგდება, ეხლა ძალას მიმართავ და ექსპროპრიაციით სურს ხელებიდან გამოაცალოს პოლონელებს ტერიტორია. გერმანიის მთავრობამ ამ ექსპროპრიაციის კანონპროექტი შეიმუშავა, მაგრამ ეს კანონპროექტი პარლამენტმა სავსებით არ მიიღო. მთავრობამ კოტაოდენი ცვლილება შეიტანა კანონპროექტში, მეორეთ წაუკითხა პრუსიის ლანდტაგს და ისე შესწორებული მიღებულ იქნა. პროგრესიული ნაწილი ლანდტაგისა დიდს პროტესტს აცხადებს ამ კანონ პროექტის წინააღმდეგ. „ტრუ.ვ. ვიდ.“-ს მოაყვანს სიტყვა თავის უფლ. მოაზრეთა პარტიის წევრის კერუტისა. კერუტმა პარტიის სახელით გაიღა შენა კანონ პროექტის წინააღმდეგ. „ჩვენ გვუბრალებენ,—უთქვამს კერუტ,—რომ პრუსიის ადმოსავლეთ ნაწილს საფრთხე მოეთქმა შესაძლებელია ეს ნ წ ი ნ ა პ ე ა ი ი ს გაპლონელ დეს. ნუ ოუ ოქ მ ეხოდ ა ბ ი გერმანელებ ი იმ ა ენ ად ბ ინ ლ ა ნ ბ ოლონელებზე, რო ა ბ ი ა ბ ოლონელებ ი ასე ადვილი იყოს? ან უნდა გვიფიქროდეს, რომ თ ვ ა ოლ ა ე ი ი ბ ოლ ბ ლ ა ა ა